

ΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

του Αντώνη Βαλασιάδη

Ιούνιος 2012

Σύνοψη: Το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι συνήθως είναι διασκεδαστικό μόνο για τον έναν εκ των δύο.

Περίληψη: Στα γραφεία μιας μεγάλης αλυσίδας τροφίμων, όλο και πληθαίνουν οι ψίθυροι ότι κάποιος πληρώνεται από τη διεύθυνση για να κατασκοπεύει τους συναδέλφους του, οδηγώντας στην απόλυση αρκετών χωρίς σοβαρό λόγο. Ο Τ. πιστεύει ότι έχει ανακαλύψει ποιος είναι ο χαφιάς και ζητά τη βοήθεια του Κ. για να τον ξεσκεπάσουν.

Βιογραφικό: Γεννήθηκα πριν 29 χρόνια στην Καβάλα μ' ένα πληκτρολόγιο στο χέρι. Κάτι τα σχολεία, κάτι οι γονείς, κάτι που δεν έβγαίνα πολύ έξω πήρα τον κακό το δρόμο και μπήκα στη Σχολή Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ του ΑΠΘ. Ένα πέραςμα από την ΕΤ3, μια δική μου καρέκλα στη «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» για ένα οχτάμηνο, πολλές χαμένες εξεταστικές και θητεία στο Πυροβολικό, πέρασαν τα χρόνια. Τελικά είπα να το ξαναπιάσω το πληκτρολόγιο μπας και (ξανα)βρώ τη κλίση μου. Και να τα σεμινάρια Γραφής Σεναρίου στην Αμερικάνικη Γεωργική Σχολή και να το ανάλογο μεταπτυχιακό στη Σκωτία και να τα συνεχόμενα backspace τα ξενύχτια με τους ήρωες μουγγούς να περιμένουν από μένα λόγια. Οπ, φτάσαμε κιάλας στον Ιούνιο του 2012.

1 - ΕΣ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ – ΜΕΡΑ

Ατελείωτες σειρές από πανομοιότυπα μικρά γραφειάκια πίσω από διαχωριστικά στο ύψος του στήθους. Ακούγονται τηλέφωνα που χτυπάνε και εργασιακή βαβούρα. Ο Τ. (32) στέκεται μπροστά από τον καθισμένο Κ. (29) στηριζόμενος στο παραπέτο. Και οι δύο φοράνε παρόμοια πουκάμισα με καρφίτωμένο ένα ταμπελάκι που φέρει τα αρχικά των ονομάτων τους. Δείχνουν να βρίσκονται στο μέσον κάποιας ζωνητής συζήτησης. Ο Κ. στιφογουρίζει στα χέρια του ένα θορυβώδες συρραπτικό.

Τ.

(κοιτώντας καχύποπτα τριγύρω)

Σου λέω: τον είδα να χώνει το ρημάδι ανάμεσα στο ζαμπόν και τη μαγιονέζα!

Κ.

Χαζομάρες. Μαγιονέζα και ανακυκλωμένο χαρτί δεν πάνε καθόλου. Να'ταν τυροσαλάτα..

Τ.

Καλά, ρίχτο στο καλαμπούρι αν θέλεις, αλλά είναι πολύ πιθανό ο φαταούλας να καταβρόχθισε μόλις το μοναδικό στοιχείο που θα αποδείκνυε...

Κ.

...ότι είναι βαλτός χαφιάς της διεύθυνσης;

Τ.

Ρε συ κόβω το κεφάλι μου! Καρφώνει συναδέλφους εδώ και μήνες σου λέω!

Κ.

Μάλιστα. Επειδή απολύθηκαν.

Τ.

Τρεις μήνες πριν: ο Περικλής εκμυστηρεύεται στον “Πόρκυ” ότι πηδιέται κρυφά με την Αντριάνα από το Λογιστικό. Δυο μέρες μετά; Ο Περικλής αποχωρεί από την εταιρεία.

Κ.

Η Αντριάνα τι απέγινε;

Τ.

Πηδιόταν παράλληλα και με τον βοηθό υποδιευθυντή. Κάτι που μάλλον έσωσε τη θέση της.

Κ.

Μάλιστα.

Ο Κ. κλείνει το συρραπτικό με θόρυβο. Κλακ!

Τ.

Αρχές Σεπτεμβρίου: ο “Γαργαντούας” εντοπίστηκε να μιλάει με τον Μιχάλη δίπλα στο φωτοτυπικό..

Κ.

Για ποιο θέμα;

Τ.

Ιδέα δεν έχω. Ίσως για καμιά έλλειψη χαρτιού. Δε μας απασχολεί. ΑΛΛΑ: Ο Μιχάλης του

δίνει κάτι “προσωπικό” να του το φωτοτυπήσει και φεύγει σφαίρα για τη τουαλέτα.

Κ.

Πώς αυτό; Ακράτεια;

Τ.

Ενδεχομένως. Όπως και να 'χει, δεν περνάει μια βδομάδα και ο Μιχάλης τσιμπάει μια δυσμενή μετάθεση στο τμήμα Δοκιμής Τροφίμων.

Κ.

Έλα ρε. Πάντα ήθελα να δουλέψω εκεί πέρα.

Τ.

Ακούγεται ότι σκέφτονται να ξαναλανσάρουν τις κονσέρβες από “Ωμό Κρέας με Ξίδι”.

Κ.

Α...

Ένα πιο άψυχο κλείσιμο του συραπτικού.

Τ.

Και φυσικά υπάρχει και η υπόθεση της Χαρούλας.

Κ.

Ποιας Χαρούλας;

Τ.

Της καθαρίστριας.

Κ.

Τι τρέχει μ'αυτήν;

Τ.

Δεν το'μαθες; Πριν καμιά βδομάδα, δούλευε βραδινή βάρδια. Σκουπίζει το πάτωμα, αδειάζει τα καλαθάκια, γυρίζει σπίτι στον μεθύστακα τον άντρα της. Το επόμενο πρωί ο μπουλούκος μας λέει πως έχασε ένα “σημαντικό έγγραφο”.

Κ.

Πρωινές λιγούρες πάλι;

Τ.

Όχι ρε παιδί μου! Το πέταξε η Χαρούλα κατά λάθος! Και προτού πεις “ΟΑΕΔ”, ζητάνε από τη Χαρούλα να φύγει επειδή “η εταιρεία δεν τη χρειάζεται πλέον”.

Κ.

Λοιπόν ποτέ μου δε τη συμπάθησα τη συγκεκριμένη. Είχε μια μανία να ξύνει τα μολύβια που άφηνα πάνω στο γραφείο. Πρέπει να είχε κάποιο μυστήριο σύμπλεγμα με τα...

Τ.

Φίλε, πρέπει να με βοηθήσεις.

Κ.

(αναστενάζοντας)

Πώς; Παγιδεύοντας έναν φουκαρά, υπέρβαρο πιτσιρικά;

T.

(ρίχοντας κλεφτές ματιές προς τ'αριστερά)

Άκουσε με. Όσο γυροφέρνει εδώ μέσα κανείς μας δεν είναι ασφαλής. Τι θα γίνει αν ξετρυπώσει κατά λάθος το καβατζωμένο ουίσκι στο τρίτο συρτάρι σου; Ή καταλάβει γιατί αργείς λίγο παραπάνω όταν βγαίνεις για τσιγάρο στο μπαλκόνι τις μέρες που έχει Τσάμπιονς Λιγκ στο ραδιόφωνο.

Κλακ.

K.

Και είσαι σίγουρος ότι θα βρούμε στοιχεία έτσι σκόρπια στο γραφείο του;

T.

Το έχει κάνει στο παρελθόν, δε βρίσκω λόγο γιατί να μην το ξανακάνει. Χρειάζεται και λίγη αισιοδοξία, διάολε.

K.

Ωραία, πες ότι ψάχνουμε. Αν αποδειχτεί ότι δεν είναι αυτός ο χαφιάς, τι γίνεται;

T.

Ε θα συνεχίσουμε να τον αναζητούμε! Δε μου το βγάζεις απ'το μυαλό ότι κάποιος μας καρφώνει στη διεύθυνση. Τον μυρίζομαι στην ατμόσφαιρα όπως μυρίζομαι το φτηνιάρικο aftershave που φοράς.

ΚΛΑΚ!

T.

Κόφτο επιτέλους μ'αυτό το συρραπτικό! Μου 'χει πάρει το κεφάλι! Κοίτα, αν δε γουστάρεις να συμμετέχεις, έχει καλώς. Θα βρω κάποιον άλλο, ίσως τον Δημ -

K.

Είμαι μέσα.

T.

Τι πράγμα;

K.

Λέω, είμαι μέσα. Αλλά υπό την προϋπόθεση να κρατάω απλώς τσίλιες.

T.

Ναι, ναι, εννοείται. Εσύ απλά θα έχεις το νου σου όσο εγώ θα κάνω το γραφείο του φύλλο και φτερό. Δυο λεπτάκια θα μας πάρει, άσε που τέτοια ώρα μόνοι μας θα'μαστε στον όροφο.

Ένας οξύς ήχος, σαν από κουδούνι, τους διακόπτει. Η βαβούρα των γραφείων δυναμώνει καθώς όλοι βιάζονται να τα εγκαταλείψουν. Ένα ρολόι τοίχου πίσω από τον T. δείχνει 1:00. Από πάνω του, με μεγάλα χρυσά γράμματα "ΤΡΟΦΙΜΑ ΣΑΒΟΥΡΕΛΗΣ".

T.

Ωραία. Θα σου πω τις λεπτομέρειες όσο θα τρώμε. Έρχεσαι;

K.

Πήγαινε εσύ. Εγώ θα πεταχτώ πρώτα ως τη τουαλέτα. Αλλιώς δε τη σηκώνω τη μύρα και το κοτόπουλο δε κατεβαίνει με τίποτα χωρίς μπίρα.

T.

Με ρέγουλα τη μύρα ε. Ο Μιχάλης της είχε ιδιαίτερη αδυναμία, απ' ό,τι λένε.

Ο Κ. απαντά με ένα συγκαταβατικό βλέμμα καθώς ο Τ. πηγαίνει προς τις σκάλες. Μόλις μείνει μόνος του, ανοίγει το χαμηλότερο συρτάρι του γραφείου του, βγάζει έξω ένα γαλάζιο ντοσιέ με ετικέτα “Αναφορές Προσωπικού: Εμπιστευτικό”. Γυρίζει μερικές σελίδες, σα να μη συμβαίνει τίποτα, και σκίζει μία καλύπτοντας τον ήχο με ένα ψεύτικο βήχα. Τσαλακώνει τη σελίδα στο χέρι του, κατευθύνεται προς ένα γραφείο στο βάθος δεξιά από το δικό του και ρίχνει τη τσαλακωμένη μπάλα μέσα στο καλάθι του, πάνω από συσκευασίες από τσιπς και περιτυλίγματα κρύων σάντουιτς. Με τα χέρια στις τσέπες πλέον και σφυρίζοντας κατευθύνεται προς τις σκάλες.

ΤΕΛΟΣ